

Pengene kun kan anvendes til Ydelse af Tilskud og Udlaan til Nybygning af Fiskerfartøjer til *Erstatning for ældre Fartøjer eller for forliste Fartøjer* samt til Udskiftning af Motoranlæg i Fiskerfartøjer.

Indtil for nylig var Loven af 30. Marts 1946, efter hvad *Ministeren for Landbrug og Fiskeri* oplyste under Sagens Behandling, blevet praktiseret saaledes, at en Fisker kunde afhænde sit gamle Fartøj og opnaa Laan og Tilskud til Anskaffelse af et nybygget Fartøj. „Da det imidlertid paa den *Overfiskningskonference*, der i Foraaret blev afholdt i London, og hvori ogsaa Danmark deltog, blev gjort gældende, at de paagældende Landes Fiskerflaader for at forhindre Overfiskning i Nordsøen ikke burde forøges ud over deres nuværende Størrelse eller Størrelsen fra 1938, har man, efter at Sagen er blevet drøftet med Fiskeriets Hovedorganisationer, ment det rigtigst foreløbig at indskrænke Adgangen til at yde Laan og Tilskud. Den gældende Lov praktiseres herefter saadan, at Laan og Tilskud til Nybygninger kun ydes i de Tilfælde, hvor ældre Fartøjer er saa udslidte, at de er uegnede til Fiskeri og derfor maa udskiftes, eller i Tilfælde af, at et Fartøj er forlist. Der stilles tillige Krav om, at det nye Fartøj saa vidt muligt skal bygges af samme Størrelse som det gamle, der ikke længere maa anvendes til Fiskeri, og derfor skal udgaa af Fiskeriregisteret.“

Lovforslaget vedtoges med den foran nævnte Ændring enstemmigt i begge Ting.

Ændringen foretoges paa Foranledning af *Dansk Fiskeriforening*, der i en Skrivelse til det af Landstinget nedsatte Udvalg gjorde gældende, at 300 000 Kr. var for lille et Beløb, „idet der, saafremt et Par af de store Fartøjer skulde forlise og det bliver nødvendigt, at der skal ydes Laan og Tilskud til Bygning af nye, vil medgaa saa store Beløb, at der ikke kan blive meget tilbage til Udskiftning af ældre, ikke tidssvarende Fiskerfartøjer“.

I en Skrivelse herom til Udvalget anfører *Ministeren for Landbrug og Fiskeri*:

„Da der efter de foreslaaede Regler ikke saaledes som hidtil ydes Støtte til Nybygning af Fiskerfartøjer i Almindelighed, men kun til Nybygninger til Erstatning for utjenlige eller forliste Fiskerfartøjer efter de samme Regler som for den sidstgældende Destruktionsordning, hvor der i Tiden fra og med Finansaaret 1938—39 til og med Finansaaret 1940—41 gennemsnitlig brugtes ca. 135 000 Kr. aarlig, har jeg ment, naar Hensyn tages til den i Mellemtiden stedfundne Prisstigning, at maatte foreslaa et Beløb af 300 000 Kr. for Finansaaret 1947—48 som passende til dette Formaal samt til Udskiftning